

6) Første Behandling af:

„Forflag til Lov om Forandring i Forordningen af 3die December 1828 om Brugen af det stemplede Papir.“

7) Første Behandling af:

„Forflag til Lov, angaaende Rentefoden af Udlaan i faste Eiendomme.“

Mødet hævet Kl. 4.

Mittende Møde.

Onsdagen den 27de Octbr.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det første Nummer paa Dagsordenen er, at Folkthingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds indbringer Forflag til Lov om de kommunale Valg og Skatteligningen i Kjøbstæderne.

Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Jessen: Medens de kommunale Forhold paa Landet i de senere Aar have været Gjensstand for meget betydelig Forandring og Udvikling, og medens ogsaa Hovedstaden i Aar har faaet en fri Selvbestyrelse af sine egne Anliggender, er Communalforfatningen for Kjøbstæderne endnu i samme Stikkelse, som den var for over 20 Aar siden. Det kan imidlertid ikke være Andet, end at de Institutioner, der kaldtes tillibe paa den Tid, ikke alene nu ikke kunne passe ind i, men at de endogfaa ere meget anomale med vor constitutionelle Forfatning, og at den Inddragning under Regjeringens Myndighed af alle administrative Forhold, som var en nødvendig Conseqvent af

den absolute Regjering saavel efter Forholdenes Natur som ogsaa efter hvad Grundloven har tilfagt, efterhaanden maa give Plads for en Anerkjendelse af Communerne fulde Myndighed paa det Gebeet, som virkelig er Communens. Jeg skal nu ikke nægte, at under en human og liberal Regjering vil den legale Umyndigheds tilstand, hvori Communerne befindes sig, føles mindre, og Communerne kunne ogsaa selv bidrage til at erholde en større Selvstændighed, naar de ved indre Enighed gjøre de Tilfælde sjeldnere, i hvilke de behøve at henvende sig til Regjeringens Myndighed, for at faae deres Sager afgjorte; men der er i den bestaaende Anordning givet Regjeringen en Ret til Indblanding i Communerne Anliggender, som, naar Omstændighederne forandre sig, og vi faae mindre liberale Regjeringer end dem, vi i de senere Aar have havt, let kan bruges saaledes, at den kommunale Frihed efterhaanden kan gaae tabt, og at Lysten til at virke i Communens Tjeneste derved kan svækkes. Hvor der imidlertid er Spørgsmaal om Grændserne mellem Statens Tilsynsret og Tilsynspligt paa den ene Side og Communerne selvbestemmelsesret og Myndighed paa den anden Side, imellem de nuværende kommunale Medlemmers Ret og de kommende Generationers Krav, der troer jeg, at det vilde være urigtigt, om ikke Initiativet til de Forandringer, som bør foregaae i den nuværende Tilstand, ene toges af Regjeringen, og at det vilde være urigtigt, om Initiativet toges fra privat Side, fra deres Side, som kunne have følt Trykket af Communerne selvstændighed, og derved maaskee være tilbøjelige til at vurdere dette Tryk noget for stærkt. Noget anderledes forekommer det mig imidlertid, at Sagen stiller sig, hvor der alene er Spørgsmaal om de kommunale Forhold indenfor Communerne utvivlsomt eget Durraade, om det kommunale, fra Statsforvaltningen aldeles adskilte Maskineri; thi der forekommer det mig at være mere berettiget, naar de, som ere blevne fortrolige med disse Forhold, søge at rette paa de Mangler, som derved findes, og søge at tilveiebringe en regelrettere og livligere Bevægelse i Maskineriets Gang. Efter derfor at have erfaret, at der